

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

85-ої науково-практичної конференції
студентів і молодих вчених із міжнародною участю
«ІННОВАЦІЇ В МЕДИЦИНІ»

ABSTRACTS

of the 85th Scientific Conference
of Students and Young Scientists with International
Participation
"INNOVATIONS IN MEDICINE"

ТЕЗИСЫ ДОКЛАДОВ

85-й научно-практической конференции
студентов и молодых ученых с международным участием
«ИННОВАЦИИ В МЕДИЦИНЕ»

24-25 березня 2016 року
м. Івано-Франківськ

60 см. Верхні приквітки п. гайового яскраво-фіолетові, віночок 15-20 мм завдовжки, двогубий, золотисто-жовтий. У п. лісового віночок золотистий або темно-жовтий, 0,8-1 см завдовжки, з сильно зігнутою трубкою та верхньою губою, яка дорівнює нижній. У п. польового стебло гіллясте, з зведеними вгору гілками; приквітки і віночок блідо-жовті, майже білі, зрідка рожеві. Віночок п. лучного блідо-жовтий або білуватий з пурпуровими плямами на нижній губі; у п. гребінчастого - з жовтуватобілим віночком, 1,3-1,5 см завдовжки, з нижньою слабо відхиленою, яскраво-жовтою губою або пурпуровою з жовтою всередині нижньою губою, або малиново-червоною з яскраво-жовтою з трьома пурпурово-фіолетовими жилками нижньою губою; у п. звичайного - стебло просте або з 1-2 парами трохи розгалужених гілок, приквітки ланцетні, при основі звужені або округлені; п. сріблястий - з білим або світло-жовтим віночком.

Морфологічне дослідження видів перестрічу свідчить, що основними відмінностями є висота стебла, забарвлення та будова квітки.

Висновок. Види роду Перестріч широко розповсюджені на території України, відрізняються за забарвленням та будовою квітки, стебла. Актуальним є фітохімічні та анатомічні дослідження роду Перестріч.

ІНДИВІДУАЛЬНА АНАТОМІЧНА МІНЛИВІСТЬ ВЕРХНЬОЇ ПІВМІСЯЦЕВОЇ ЧАСТОЧКИ ПІВКУЛЬ МОЗОЧКА ЛЮДИНИ

Мар'єнко Н.І.

*Науковий керівник – к.мед.н., доц. О.Ю. Степаненко
Харківський національний медичний університет
Кафедра гістології, цитології та ембріології*

Мета роботи – вивчити будову та особливості індивідуальної анатомічної мінливості верхньої півмісяцевої часточки півкуль мозочка людини із врахуванням статей, вікових та краніотипових особливостей.

Матеріали і методи. Дослідження проведене на 100 об'єктах – мозочках трупів людей обох статей віком 20-99 років, які померли від причин, не пов'язаних із патологією центральної нервової системи. Досліджувались особливості форми верхньої півмісяцевої часточки на серійних парасагітальних зрізах півкуль мозочка.

Результати дослідження. Верхня півмісяцева часточка (lobulus semilunaris superior) сформована п'ятью гілкою центральної білої речовини. В основі часточки лежить гілка білої речовини (головний стовбур), від якого може відходити різна кількість дочірніх гілок. Головний стовбур може розділятися на 2 або 3 великі гілки білої речовини, які також розділяються та формують різну кількість вторинних гілок. В ході дослідження було встановлено, що від верхньої, ростральної поверхні головного стовбура часточки можуть відходити 1, 2 або 3 дочірні гілки. Зліва 1 гілка виявлена в 80% спостережень, 2 гілки – 12%, 3 гілки – 2%, немає гілок в 6%; справа 1 гілка виявлена в 78%, 2 гілки – 19%, 3 гілки – 2%, немає гілок в 1%; разом в обох півкулях 1 гілка виявлена в 79%, 2 гілки – 15,5%, 3 гілки – 2%, немає гілок в 3,5% спостережень. Від нижньої, каудальної поверхні головного стовбура часточки можуть відходити 1, 2, 3 або 4 дочірні гілки. Зліва 1 гілка виявлена в 17% спостережень, 2 гілки – 28%, 3 гілки – 31%, немає гілок в 21%; справа 1 гілка виявлена в

8%, 2 гілки – 41%, 3 гілки – 34%, 4 гілки – 3%; немає гілок в 14%; разом в обох півкулях 1 гілка виявлена в 12,5%, 2 гілки – 34,5%, 3 гілки – 32,5%, 4 гілки – 3%, немає гілок в 17,5% спостережень. Загальна кількість гілок головного стовбура варіює від 2 до 4. Зліва дві гілки виявлено в 19%, три – 26%, чотири – 55%; справа дві гілки виявлено в 20%, три – 27%, чотири – 53%; разом в обох півкулях дві гілки виявлено в 19,5%, три – 26,5%, чотири – 54%.

Висновок: вивчена будова верхньої півмісяцевої часточки півкуль мозочка людини, описані варіанти її форми. Встановлені варіанти можуть бути використані в якості критеріїв норми для діагностичних методів нейровізуалізації.

ЛАБОРАТОРНА ОЦІНКА СПЕКТРОФОТО- МЕТРИЧНИХ МЕТОДІВ ІДЕНТИФІКАЦІЇ АДГЕЗИВНИХ СИСТЕМ У СУДОВІЙ СТОМАТОЛОГІЇ

Маруха Р.Ю.

*Науковий керівник – д.мед.н., проф. Є.Я. Костенко
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Кафедра ортопедичної стоматології*

Актуальність теми: Сучасна стоматологічна галузь на стадії формування охорони здоров'я тісно пов'язана з судово-медичними та правовими аспектами оцінки якості надання стоматологічної допомоги населенню.

Висока поширеність карієсу (94-96%) за даними Савичук Н.О., Мельник В.С., Казакової Р.В. [2012] зумовлює потребу в лікуванні. Розвиток матеріалознавства обумовлює лікарів до використання бонд-систем 4,5,6 та 7 поколінь, що володіють високими адгезивними властивостями. Проте аналіз літературних джерел свідчить про найбільшу кількість позовів пов'язаних із неякісним наданням стоматологічної допомоги: випадіння пломби, сколи реставрації, утворення вторинного карієсу та ін.. В позовах постає питання з метою визначення вартості стоматологічних послуг, визначення фальсифікату та якості надання стоматологічної допомоги. Тому існує необхідність у впровадженні достовірних методів ідентифікації у стоматології та судовій медицині.

Мета роботи: Розробка спектрофотометричних методів ідентифікації адгезивних систем для обґрунтування доказової бази в стоматології та судовій медицині.

Матеріали та методи дослідження: Дослідження проводилося на кафедрі оптичної фізики УжНУ, стоматологічного факультету та науково-навчального центру судової стоматології. В експерименті використовували спектрофотометричну установку на базі спектрофотометра СФ – 4 та представнів основних поколінь адгезивних систем: Prime&Bond NT (Dentsply), OptiBond Solo Plus (Kerr), ForBond (CromDental), Single Bond Universal (3M), Adper Single Bond (3M), Tetric N Bond Self Tech (Ivoclar).

Результати дослідження та їх обговорення: В ході дослідження, за допомогою спектрофотометра було виміряно коефіцієнти пропускання, поглинання та відбивання світла через досліджувані зразки. В процесі експерименту встановлено, що є різниця між спектрами пропускання, відбивання та поглинання світла адгезивними системами різних поколінь. Іден-